

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov:
1/ **ZIPP BRATISLAVA, spol. s r.o.**, IČO: 31355161, so sídlom Mlynské Nivy č. 61/A, Bratislava, a 2/ **Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava**, s doručovacou adresou Primaciálne námestie č. 1, Bratislava, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Bratislave**, so sídlom Trenčianska č. 55, Bratislava, za účasti:

1/ RSDr. Š., nar. X., občan SR, právne zast.: *JUDr. Vladimírom Kyselákom*, hostujúci euroadvokát (§ 30 písm. a/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní /živnostenský zákon/ v znení neskorších predpisov) so sídlom advokátskej kancelárie v Příbrami 1/140, Česká republika, zapísaného v zozname advokátov ČAK pod por. č. 0354,

2/ J., nar. X., občan SR, obaja trvale bytom O., zast.: *Mgr. Z.*, občianskym zástupcom nar.: X., s doručovacou adresou O.,

3/ ASSEZ a.s., so sídlom Stará Ivánska cesta č. 1/386, 821 04 Bratislava, IČO: 35 844 710 a

4/ AJG s.r.o., so sídlom Landererova 1, 811 09 Bratislava, IČO: 35 885 831, zast.: *GRMAN & PARTNERS, s.r.o.*, advokátskou spoločnosťou so sídlom Landererova č. 1, 811 09 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutí** správneho orgánu v reštitučnom konaní, na odvolanie navrhovateľa 1/ a zúčastnených osôb 1/a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. júna 2011 č. k. 1S 6/2008-80, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. júna 2011 č. k. 1S 6/2008-80 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odvolanie zúčastnenej osoby 1/ **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :**I.****Konanie na správnom orgáne**

1. Rozhodnutím č. : 1566/92, zn. 9731/2007/BER (1081/07) zo 07.12.2007 odporca ako prvostupňový správny orgán oprávnený podľa § 5 ods. 5 písm. g) zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, postupom podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) a § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku tiež „zák. č. 229/1991 Zb.“) vyslovil, že

- a) zúčastnené osoby 1/ a 2/ splňajú podmienky zákona uvedené v § 6 ods. 1 písm. k) zák. č. 229/1991 Zb., a preto im
- b) priznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa k. ú. K. a opísaných vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 6 ods. 1 písm. k) zák. č. 229/1991 Zb. oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok.

2. Svoje kladné rozhodnutie odôvodnil tým, že zúčastnené osoby 1/ a 2/ kúpnu zmluvou zo dňa 28.01.1986 (schválená pod č. 62/86) odpredali EN parc. č. X. k. ú. K. o výmere 1.960 m² bývalej Výstavbe hlavného mesta SSR Bratislavy, pre výstavbu OS Karlova Ves – Dlhé diely. Ten právny názor, že pôvodní vlastníci pri uzavretí kúpnej zmluvy konali v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok bol potvrdený aj Krajským súdom v Bratislave, a to prostredníctvom jeho rozsudku č. k. 3Sp/20/2004-12.

3. Ďalej odporca v svojom napadnutom rozhodnutí zdôraznil, že predmetom tohto rozhodnutia je zvyšná časť z vykúpenej parc. č. X. (ide o novovytvorenú parc. č. X., ktorá bola vytvorená z parc. č. X., X., X. a X.) z uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 28.01.1986, ktorá je v súčasnosti zastavaná a prevedená povinnou osobou na iný subjekt po účinnosti zákona. Tým podľa odporcu povinná osoba porušila ustanovenie § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb., zákon tento úkon označuje za neplatný (najmä ide o Dohody o vzniku podielového

spoluvlastníctva medzi Hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislava spoločnosťou K.O.R.S., a.s., resp. spoločnosťou označenou ako SLOVENSKO-TALIANSKA ROZVOJOVÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o.), a preto nebráni vydaniu predmetnej nehnuteľnosti (jej časti) oprávnenej osobe.

4. Na základe uvedeného odporca vyslovil názor, že ani súčasní vlastníci nehnuteľností parc. č. X. (navrhovateľ 1/), X. (zúčastnená osoba 3/) a X. (zúčastnená osoba 4/), z ktorých bola vytvorená novovzniknutá parc. č. X., nie sú povinnými osobami.

5. Vydaniu predmetnej nehnuteľnosti podľa odporcu nebráni ani tá skutočnosť, že pozemok je zastavaný, nakoľko k zastavaniu nehnuteľnosti došlo po účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. Odporca zastáva právny názor, že prekážkou pre vydanie pozemku sú iba tie stavby, ktoré boli zahájené pred dňom nadobudnutia účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. (tzn. pred 24.06.1991) a boli zahájené do dvoch rokov po vydaní stavebného povolenia.

V súvislosti s vysloveným názorom odporca označil ako dôkaz znalecký posudok z 31.07.1992 (znalkyňa z odboru ceny a odhady, Ing. M.) vypracovaný na parc. č. X. pre k. ú. K., kde sa uvádza, že po obhliadke v teréne k 27.07.1992 možno konštatovať, že na pozemku nie sú žiadne porasty, ani objekty, ani spevnené prístupy. Pri dolnom konci pozemku, pretína pozemok autami v teréne vyjazdená prašná, provizórna cesta. Pozemok je zaburinený, nachádza sa na ňom povylievaná betónová zmes, ako aj neriadená skládka starých nepotrebných betónových panelov a inej sute.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb. pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný; pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku.

6. Súčasne odporca zdôraznil to, že zákonodarca pod slovným spojením „povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára“ rozumel prenájom pozemku, nie však jeho zastavanie, čím by došlo ku zmene podstaty (charakteru) pozemku.

Konanie na prvostupňovom súde

7. Proti tomuto rozhodnutiu podali pôvodne separátni navrhovatelia na Krajský súd v Bratislave opravné prostriedky (v prejednávanej veci je to návrh zo dňa 11.01.2008).

8. Krajský súd ako súd prvého stupňa po tom, čo

- a) uznesením zo dňa 09.02.2009 č. k. 1S 6/2008-37 spojil veci vedené u neho pod sp. zn. 1S 6/2008 a 7Sp 2/2008 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú vedené pod sp. zn. 1S 6/2008, a ďalej
- b) uznesením zo dňa 08.12.2010 č. k. 1S 6/2008-40 pribral do konania účastníkov správneho konania RSDr. Š. a J. a ďalej
- c) uznesením zo dňa 23.03.2011 č. k. 1S 6/2008-50 pribral do konania účastníkov správneho konania spoločnosť ASSEZ a.s. a spoločnosť AJG s.r.o.,

preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu a po vykonanom prieskume v senáte [*Najvyšší súd na tomto mieste poukazuje na tú neprehliadnutelnú skutočnosť, že prieskum napadnutého rozhodnutia vydaného na základe zák. č. 229/1991 Zb., ktoré nenadobudlo v zmysle § 9 ods. 7 zák. č. 229/1991 Zb. právoplatnosť, je možné vykonať iba prostredníctvom súdneho prieskumu vykonaného podľa procesných ustanovení obsiahnutých v 3. hlave Piatej časti O.s.p.*] výrokom vyslovil, že napadnuté rozhodnutie odporcu [*vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd bez zákonného podkladu dodržiava v rozsudku terminológiu pre 2. hlavu Piatej časti, musí Najvyšší súd jeho chybu na tomto mieste napraviť tým, že bude používať správnu procesnú terminológiu pre konanie o opravnom prostriedku, tzn. v tomto prípade odporcu*] zrušuje podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a), c) a e) O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

9. Po rekapitulácii argumentov navrhovateľa 1/ (str. 1 a 2) a 2/ (str. 2 a 3), odporcu (str. 3 a 4), zúčastnených osôb 1/ a 2/ (str. 5) a zúčastnenej osoby 3/ v spojení s vykonaním citácie ustanovení § 244 ods. 1 O.s.p., čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) a § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb. krajský súd sa zameril na posúdenie otázky prekážky vydania podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb. v spojení s ustanovením § 43 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný zákon a § 30 zák. č. 229/1991 Zb. z pohľadu vzťahu odčlenenej časti parcely k pôvodnej parcele a ku charakteru stavby stojacej na pôvodnej parcele.

10. Krajský súd pri aplikácii hore uvedených ustanovení na rozdiel od odporcu vyslovil právny názor, že možnosť vydania zastavaného pozemku alebo jeho časti viazaná na okolnosť, či stavba nebráni uvedenému účelu využitia pozemku, a nie je preto podstatné, akého charakteru je stavba, čomu slúži, alebo či nehnuteľnosť stratila pôvodný charakter. Potom možnosť vydania zastavaného pozemku alebo jeho časti je viazaná na okolnosť, či stavba nebráni uvedenému účelu využitia pozemku, tzn. dôležitá je okolnosť, či stavba nebráni poľnohospodárskemu využitiu a nie skutočnosť, že na dotknutom pozemku v čase uplatnenia nároku bol pozemok nezastavaný.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že pozemok, ktorý je predmetom návrhu navrhovateľov, nemožno vydať podľa citovaného ustanovenia, pretože je súčasťou sídliska Dlhé Diely, v jeho bezprostrednej blízkosti stoja obytné domy a cez neho prechádza a stredom križuje komunikácia a chodník, a tieto stavby bránia jeho poľnohospodárskemu využitiu.

11. Čo sa týka splnenia podmienky zahájenia stavby do 2 rokov po vydaní stavebného povolenia, podľa krajského súdu je rozhodujúci dátum zapísaný v stavebnom denníku a oznámenie stavebného úradu. Na základe uvedeného krajský súd poukázal na to, že stavebné povolenie bolo vydané 23.12.1986 pod č. Výst. 326/3490/86/G/50 Obvodným národným výborom Bratislava IV na stavbu „OS Bratislava – Dlhé Diely – 1.stavba“. Výstavba sa týkala aj vykúpeného PK pozemku parc. č. X.. Podľa bodu 5 tohto povolenia sa stavba mala začať v januári 1987 a dokončená mala byť do júla 1993 postupne podľa časového plánu POV. To znamená, že v roku 1992, v čase vypracovania znaleckého posudku Ing. G., ešte nebola výstavba definitívne ukončená.

12. V uvedených argumentoch krajský súd podľa názoru Najvyššieho súdu vidí (str. 7/8 odôvodnenia) zrušovacie dôvod podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., tzn. že správny orgán vec nesprávne právne posúdil.

13. Čo sa týka zrušovacieho dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p., tzn. zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, podľa názoru Najvyššieho súdu tu krajský súd vytkol (str. 8 odôvodnenia) správny orgán to, že navrhovateľovi 1/ bola odňatá možnosť konať pred správnym orgánom a ten sa až z rozhodnutia odporcu dozvedel, že časť ich pozemku parcela č. X. sa má vydať reštituentom. Takisto z preskúmaného

rozhodnutia nie je krajskému súdu zrejmá ani výmera ani plocha vydávanej nehnuteľnosti a geometrický plán č. 60/2007 im nebol ani predložený, ako účastníkovi konania.

14. Vo vzťahu k zrušovaciemu dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p., tzn. v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, Najvyšší súd nenašiel v odôvodnení jasnú a adekvátnu argumentáciu. Naopak v závere odôvodnenia (str. 8/9) krajský súd vyzdvihuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre jeho nezrozumiteľnosť a nezrozumiteľnosť (zrušovací dôvod podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.), čo vidí najmä v tom, že napadnuté rozhodnutie nerieši základnú skutočnosť a to je odpoveď, prečo a v čom vidí odporca kúpno-predajnú zmluvu za zmluvu uzavretú v tiesni a nápadne nevýhodných podmienok. Odkaz správneho orgánu na rozhodnutie tunajšieho súdu v predchádzajúcom konaní bez ďalšieho odôvodnenia je pre krajský súd nepostačujúce.

III.

Odvolanie odporcu /stanoviská

A)

15. Vo včas podanom odvolaní z 12.07.2011 (č. 1. 89) proti rozsudku prvostupňového súdu zúčastnená osoba 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu (hostujúci euroadvokát) zdôraznila to, že rozsudok krajského súdu vôbec nezohľadnil právne dôsledky zakotvené v ustanovení § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb., hoc na túto právnu prekážku zúčastnená osoba nielen v správnom konaní ale v nasledujúcom súdnom prieskume sústavne poukazovala.

16. Z uvedeného dôvodu podľa zúčastnenej osoby spoločnosti ZIPP BRATISLAVA, spol. s r.o. Bratislava, AJG s.r.o. a ASSEZ, a.s. nemohli byť účastníkmi konania, nakoľko vlastníctvo nadobudli nezákonným spôsobom, čo však napadnutý rozsudok, konkrétne túto nezákonnosť prikrýva. Ďalej z napadnutého rozsudku krajského súdu, najmä z jeho záhlavia, nevyplýva z akého procesného postavenia vlastne čerpajú spoločnosti AJG s.r.o. a ASSEZ, a.s. svoje práva. Z tohto pohľadu zúčastnená osoba 1/ označila rozsudok krajského súdu za zmätočný.

17. Tiež zúčastnená osoba 1/ upozornila na evidentnú stručnosť samotného odôvodnenia rozsudku a že odporuje zákonu. Pri odôvodnení, že pozemok je súčasťou

sídliska Dlhé Diely, že v jeho bezprostrednej blízkosti sa nachádzajú obytné domy a cez pozemok prechádza, resp. ju križuje komunikácia a chodník, a tieto stavby bránia jeho hospodárskemu využitiu, podľa zúčastnenej osoby krajský súd vôbec nezobral do úvahy, že akákoľvek stavebná činnosť, bez ohľadu na účinnosť zák. č. 229/1991 Zb., začala až potom, čo zúčastnené osoby 1/a 2/ si dňa 31.12.1992 uplatnili svoj reštitučný nárok.

18. Takisto krajský súd neprihliadol na prekážku litispendencie, keď nerešpektuje obsah a účinky rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/20/2004-12 zo dňa 06.10.2005, ktorým menovaný krajský súd právoplatne rozhodol, že kúpna zmluva medzi manželmi D. a Hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislava bola uzavretá za podmienok stanovených v ust. § 6 ods. 1 písm. k) zák. č. 229/1991 Zb. a to vo vzťahu k celému pozemku, na ktorého vydanie bol reštitučný nárok uplatnený vo výmere 1.960 m².

19. V závere odvolania zúčastnená osoba 1/ požadovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporcu potvrdzuje s tým, že mu prizná náhradu trov konania

B)

20. Odporca vo svojom odvolaní z 23.12.2010 (č. 1. 94) vyslovil, že nesúhlasí s výkladom ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb. V čase účinnosti citovaného zák. č. 229/1991 Zb. pozemok bol voľný a nezastavaný. Tento stav trval aj v roku 1997, čo vyplýva z dôkazného prostriedku Atlas ortofotomáp Bratislavy, ktorého mapový podklad tvoria mapy v mierke 1: 6 000 z leteckého snímkovania v júli 1997. Hoci podľa bodu 5 stavebného povolenia vydaného ObNV BA IV. na stavbu „OS Bratislava – Dlhé Diely-1.stavba“ zo dňa 23.12.1986 č. Výst. 326/3490/86/G/500 sa stavba mala začať v januári 1987 a dokončená mala byť do júla 1993, tak napriek uvedenej požiadavke ani v čase snímkovania, tzn. v júli 1997 nebola dokončená.

21. Navyše odporca poukázal na obsah ustanovenia § 5 ods. 3 zák. č. 229/1003 Zb., ktoré okrem neplatnosti prevodov nehnuteľnosti po účinnosti zákona ukladá povinnej osobe až do vydania nehnuteľnosti oprávnenej osobe nakladať s ňou so starostlivosťou riadneho hospodára.

Podľa § 5 ods. 3 zák. č. 229/1003 Zb. povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa

účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Také právne úkony sú neplatné. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva ustanovením § 28 nedotknuté.

22. Odporca v súvislosti s uvedeným dospel k záveru, že v tomto prípade došlo presne k zámernému zmareniu účelu zákona a pokiaľ sa bude musieť držať záväzného názoru krajského súdu vysloveného rozsudku, bude účelovo dochádzať k prevodom vlastníckeho práva a následnému zastavaniu pozemku, a tým k znemožneniu vydania pozemku oprávnenej osobe.

23. Vo vzťahu k námietke navrhovateľa 1/ o odňatí jeho možnosti konať pred správnym orgánom odporca poukázal na to, že v čase účinnosti zákona povinnou osobou bolo Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, ktoré vedelo, že celý vykúpený pozemok (pôvodne pare. č. X., o výmere 1.960 m²) je pod reštitúciou (viď napríklad výzva zo dňa 18.12.1992).

24. Vo vzťahu k argumentácii krajského súdu, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmá ani výmera ani plocha vydávanej nehnuteľnosti, odporca odkázal na geometrický plán č. 60/ 2007/2, kde sú jednotlivé vydávané pozemky presne označené výmerou.

25. Aj s argumentáciou krajského súdu, že v čom vidí odporca kúpnu zmluvu za zmluvu uzavretú v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, vyjadril odporca svoj nesúhlas. Krajský súd v Bratislave prostredníctvom svojho rozhodnutia č. k. 3Sp/20/2004–12 zo dňa 06.10.2005 potvrdil právny názor odporcu, že oprávnené osoby spĺňajú podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. k) zák. č. 229/1991 Zb., tzn. že ide o podmienky tiesne a nápadne nevýhodných podmienok.

26. Záverom odporca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil ako nezákonný a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

C)

27. Vo svojom včas podanom odvolaní z 27.07.2011 (č. l. 110) zúčastnená osoba 2/ prostredníctvom svojho občianskeho zástupcu poukázala na nespornosť tvrdenia, že manželia D. dňa 31.12.1992, ako pôvodní vlastníci nehnuteľnosti, riadne uplatnili svoj nárok na vydanie dotknutých pozemkov. Hoc odporca v svojom rozhodnutí upozornil, že odo dňa

účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. nemohli byť predmety reštitučného konania vrátane ich súčastí a príslušenstva prevedeného do vlastníctva iného, nakoľko takéto právne úkony sú neplatné. K uvedenej skutočnosti konajúci krajský súd neprihliadol.

Preto ani navrhovateľ 1/ spolu so zúčastnenými osobami 3/ a 4/ nemohli byť účastníkmi konania, nakoľko vlastníctvo nadobudli nezákonným spôsobom, ktorú skutočnosť napadnutý rozsudok krajského súdu, ako nezákonnosť, prekrýva.

28. Čo sa týka nápravy spôsobených krívd, zúčastnená osoba 2/ poukázala na nesprávny výklad krajského súdu najmä vo vzťahu k ustanoveniam § 5, § 6 a § 11 zák. č. 229/1991 Zb.

29. Takisto zúčastnená osoba 2/ rozhodnutie súdu I. stupňa označila za alibistické, nerešpektujúce už raz ustálený právny stav, keď rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 06.10.2005, č. k. 3Sp/20/2004-12 (právoplatný dňa 10.11.2005), bolo právoplatne konštatované, že kúpna zmluva medzi manželmi D. a Hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislava bola uzavretá za podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 písm. k) zák. č. 229/1991 Zb.

30. Záverom zúčastnená osoba 2/ navrhla zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutí odporcu sa potvrdzuje a súčasne súd prizná náklady právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené neskôr.

D)

31. Vo svojom včas podanom odvolaní z 08.08.2011 (č. l. 118) ako aj z 18.08.2011 (č. l. 131) zúčastnené osoby 1/ a 2/ brojili proti uloženiu súdneho poplatku v konaní. O tomto nároku bolo rozhodnuté v samostatných konaniach sp. zn. 1Sžr 134 a 135/2012.

E)

32. Z vyjadrenia zúčastnenej osoby 1/ z 08.08.2011 (č. l. 121 a 124) vyplýva, že v plnom rozsahu a bezo zvyšku zúčastnená osoba súhlasí s obsahom odvolania odporcu ako aj zúčastnenej osoby 2/.

F)

33. Z vyjadrenia navrhovateľa 1/ zo 16.08.2011 (č. l. 127) vyplýva, že krajský súd v danej veci posúdil otázku prekážky vydania pozemku správne a že predmetná stavba bráni

a bránila jeho poľnohospodárskemu využitiu. Už v čase účinnosti zákona dotknutý pozemok nebol vinicou, ale stavebným pozemkom. Čo sa týka vlastníckeho práva, navrhovateľ 1/ konštatoval nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemku parc. č. X., ktorého časť žiadajú zúčastnené osoby 1/ a 2/ v pozícii reštituentov vydať, až v roku 2006. Z uvedeného dôvodu nevedel, že vo veci ešte prebieha reštitučné konanie.

34. Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že odporca vystupuje v odvolaní skôr ako obhajca reštituentov, pričom doteraz neobjasnil 2 veci, a to

- a) prečo bol v roku 2007 vyhotovený nový geometrický plán 60/2007/2 zo dňa 02.10.2007, ktorý opäť zastavané pozemky účelovo spojil do jedného a potom rozhodol o ich vydaní, a ďalej
- b) prečo nebolo v predchádzajúcom rozhodnutí odporcu uvedené, že ide iba o čiastočné rozhodnutie ?

35. Vo vzťahu k vyjadreniu zúčastnenej osoby 2/ navrhovateľ 1/ uviedol, že je v podstate totožné s vyjadrením zúčastnenej osoby 1/, pričom sa rozlišujú len v osobe reštituenta toto vyjadrenie má navyše o dva odseky navyše. Súčasne navrhovateľ 1/ zdôraznil tú skutočnosť, že pri štúdiu spisu zistil, že sami reštituenti považovali vec za právoplatne skončenú a v roku 2006 požiadali Slovenský pozemkový fond o náhradný pozemok.

36. Na základe uvedených skutočností považuje odvolaním napadnutý rozsudok za správny, ktorý treba potvrdiť. K svojmu stanovisku pripojil prílohy na č. l. 131 až 148.

G)

37. Na č. l. 149 sa nachádza žiadosť navrhovateľa 1/ o vrátenie súdneho poplatku. Svoju žiadosť navrhovateľ 1/ odôvodnil tým, že nepodal žalobu v zmysle § 247 a nasl. O.s.p., ale opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu v zmysle § 2501 a nasl. O.s.p. – vid' aj ustanovenie § 9 zák. č. 229/1991 Zb., podľa ktorého proti rozhodnutiu pozemkového úradu možno podať opravný prostriedok na súd.

H)

38. Z vyjadrenia zúčastnenej osoby 2/ z 10.08.2011 (č. l. 153) vyplýva, že v plnom rozsahu a bezo zvyšku súhlasí s obsahom odvolania odporcu, najmä potom s odkazom tohto

odvolania na dôkazné prostriedky, ktoré tvoria základ celej veci. Predovšetkým poukazujú na nevyvrátiteľný dôkaz leteckého snímkovania z roku 1997.

D)

39. Z vyjadrenia navrhovateľa 2/ z 09.08.2011 (č. l. 155) vyplýva jeho súhlas s tým, že krajský súd v danej veci posudzoval otázku prekážky vydania v súlade s § 11 ods. 1 písm. d) zák. 229/1991 Zb. z pohľadu odčlenenej časti parcely k pôvodnej parcele a ku charakteru stavby stojacej na pôvodnej parcele. Správny orgán nesprávne posúdil, že sa jedná o pozemok, ktorý je možné vydať. V čase vydania rozhodnutia bol zastavaný cestou a chodníkom a táto stavba bráni poľnohospodárskemu a lesnému využitiu pozemku, tak ako predpokladá zákon.

40. Podľa navrhovateľa 2/ už samotné vydanie stavebného povolenia zo dňa 23.02.1987 zahájilo výstavbu sídliska Dlhé Diely, ktoré sa budovalo vo viacerých etapách. Skutočnosť, že znalecký posudok vypracovaný 31.07.1992 konštatoval, že pozemok je nezastavaný, je podľa navrhovateľa 2/ irelevantná, nakoľko v čase obhliadky na mieste nebola výstavba definitívne ukončená.

41. Navyše, nakoľko išlo o výstavbu obytného súboru Dlhé Diely, ktorý sa uskutočňoval vo viacerých etapách, nebolo možné predpokladať, že celá výstavba sa začne do 2 rokov.

42. Podľa názoru navrhovateľa 2/ celé územné konanie, ktoré predchádzalo konaniu stavebnému prebiehalo v súlade so zákonom, pozemky boli riadne vykúpené, kúpne ceny boli riadne vyplatené, na ocenenie boli vypracované znalecké posudky v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi. Navyše navrhovateľ 2/ poukázal na účelovosť konania odporcu, ktorý sa nezaoberal uplatneným reštitučným nárokom ako celkom, neriešil celú výmeru pôvodného pozemku parc. č. X. o výmere 1960 m², na ktorú si uplatnili reštituenti nárok, ale tendenčne rozdelil celé konanie na časť nezastavanú, o ktorej vydaní rozhodol rozhodnutím č. j. 1566/92 zn. 1909/03-10/J07 zo dňa 30.12.2003, a až následne vydal druhé rozhodnutie č. j. 1566/92, ktorým rozhodol o pozemkoch, ktoré sú zastavané.

43. V závere svojho vyjadrenia vzhľadom na vyššie uvedené požiadal navrhovateľ 2/ odvolací súd. aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo sčasti podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) a po neverejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že v prvostupňovom konaní krajský súd neposkytol dostatočným spôsobom súdny ochranu účastníkom reštitučného konania (čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy), nakoľko v súdnom prieskume nesprávnym procesným postupom krajský súd podľa 2. hlavy 5. časti odňal možnosť konať pred súdom, a preto podľa § 221 ods. 1 písm. f) subs. § 250ja ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedený postup má opodstatnenie v ustálenej judikatúre Najvyššieho súdu ako je napríklad uznesenie sp. zn. 6Sžhuv/2/2011 z 30. mája 2012 v spojení s rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 9/00, I. ÚS 35/01, I. ÚS 26/94 či sp. zn. IV. US 156/03).

1) Konanie o žalobe:

45. Ako už bolo naznačené, Najvyšší súd sa v odvolacom konaní na prvom mieste zaoberal skúmaním dodržania zákonnosti prvostupňového súdneho konania, tzn. či konajúci senát Krajského súdu v Bratislave bol oprávnený konať podľa 2. hlavy 5. časti O.s.p. Práve tento právny rámec vymedzuje aj potrebné medze skutkového zistenia.

46. V súvislosti s uvedeným Najvyšší súd konštatuje, že charakter napadnutého rozhodnutia správneho orgánu predurčuje výber prostriedkov nápravy nezákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov v správnom súdnictve. Občiansky súdny poriadok v 5. časti poskytuje celkom sedem veľmi odlišných prostriedkov nápravy využiteľných účastníkmi v správnom súdnictve. Avšak, aj keď osoba podávajúca návrh na začatie súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov je primárne zodpovedná za riadny (adekvátny) výber prostriedku nápravy, musí vždy správny súd posúdiť podľa obsahu podania, čoho sa navrhovateľ domáha a či sú splnené podmienky konania, tzn. riadnosť návrhu.

Podľa § 41 ods. 1 subs. § 246c ods. 1 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 103 subs. § 246c ods. 1 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

47. Z obsahu podania navrhovateľa 1/ z 11.01.2008 (č. 1. 4) vyplýva, že podal návrh na preskúmanie pripojeného rozhodnutia odporcu. Tak z označenia procesných strán, ako aj z jeho obsahu, a tiež aj z charakteru samotného napadnutého rozhodnutia (neprávoplatné rozhodnutie vydané 1. stupňovým správnym orgánom) vrátane jeho poučenia (nápravným mechanizmom je súdny prieskum vykonaný krajským súdom na základe návrhu podaným v lehote do 30 dní) pre Najvyšší súd jednoznačne vyplýva, že ide o podanie opravného prostriedku v zmysle 3. hlavy 5. časti O.s.p., tzn. proti neprávoplatnému rozhodnutiu.

48. Samozrejme, aj pozitívne právo v zmysle ustanovenia § 9 zák. č. 229/1991 Zb. jednoznačne hore uvedený záver potvrdzuje.

Podľa § 9 ods. 7 zák. č. 229/1991 Zb. proti rozhodnutiu pozemkového úradu podľa odsekov 4 až 6 možno podať opravný prostriedok na súd.

49. Zásadným pochybením krajského súdu potom nie je to, kto konal, tzn. že konaním nepríslušného senátu namiesto samosudcu došlo k porušeniu zásady zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 veta prvá ústavy), nakoľko ustanovenia § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. toto nesprávne obsadenie súdu konvaliduje (je to umožnené prostredníctvom článku 48 ods. 1 veta druhá ústavy).

Avšak k podstatnému porušeniu práv účastníkov došlo predovšetkým tým, ako tento senát konal, tzn. bez ohľadu na svoju povinnosť konať priamo podľa ustanovení 3. hlavy so subsidiárnym pripustením ustanovení 2. hlavy, tak arbitrárne uprednostnil priamu aplikáciu ustanovení 2. hlavy 5. časti O.s.p., ktoré sa však v prejednávanej veci nesmú v zmysle zásady legality (čl. 2 ods. 2 ústavy) priamo aplikovať. Najvyšší súd uvedenú arbitrárnosť (svojvoľnosť) konania senátu vidí najmä v tom, že v celom rozsudku napriek zásade *iura novit curia* sa nenachádza žiadna zmienka o tom, prečo tak konal.

50. Pri tomto pochybení konajúceho senátu krajského súdu preto bolo celkom logické, že navrhovateľ 1/, vedomý si svojich procesných práv v zmysle § 250l a nasl. O.s.p., brojil

v súvislosti s uloženou poplatkovou povinnosťou proti doterajšiemu konaniu ako konaniu o žalobe podľa § 247 a nasl. O.s.p. a poukazoval na č. 1. 149 s odkazom na ustanovenie § 9 zák. č. 229/1991 Zb. minimálne na porušenie poplatkového zákona (viď bod č. 37), keď mu senát konajúci vo veci podľa ustanovení 2. hlavy vyrubil poplatkovú povinnosť, hoci podal opravný prostriedok a samotný súdny prieskum nebol ako taký právoplatne ukončený.

51. Na základe uvedeného senát krajského súdu celkom neefektívne vyhlásil uznesenia č. k. 1S 6/2008-40 a 1S 6/2008-50 v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p. o pribratí účastníkov, keď konajúci senát krajského súdu mal okruh účastníkov vymedziť postupom podľa § 250m ods. 3 O.s.p., tzn. žalobcov prezentovať do pozície navrhovateľov, správny orgán do pozície odporcu, a zvyšných pasívnych účastníkov správneho konania zahrnúť do skupiny na konaní zúčastnených osôb.

Podľa § 250m ods. 3 O.s.p. účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

2) Preverovanie skutkového stavu:

52. Pokiaľ mal konajúci senát pochybnosti o nedostatočne zistenom skutkovom stave (viď bod č. 13), a toto následne vyslovil prostredníctvom uvedenia zrušujúceho dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. vo výroku rozsudku, bol povinný pokúsiť sa uvedené pochybnosti odstrániť postupom podľa § 250q ods. 1 O.s.p. V odôvodnení napadnutého rozsudku však celkom absentuje akákoľvek zmienka, prečo tak neučinil.

Podľa § 250q ods. 1 veta druhá O.s.p. súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

53. Najvyšší súd na tomto mieste musí vyzdvihnúť a zosumarizovať osobitné črty konania podľa 3. hlavy 5. časti najmä v tom duchu, že súdna ochrana zakotvená v článku 46 Ústavy Slovenskej republiky sa pri splnení zákonných podmienok poskytuje prostredníctvom 3. hlavy 5. časti Občianskeho súdneho poriadku vo forme konania o predloženej opravný prostriedku, tzn. so špeciálnou subsidiaritou 2. hlavy (žaloby) a s generálnou subsidiaritou zvyšných častí Občianskeho súdneho poriadku.

Aplikácia Tretej hlavy na súdny prieskum vytvára jeho určité procesné odlišnosti (modifikácie). Popri nutnosti dodržať kratšiu lehotu asi najdôležitejšiu modifikáciu zakotvilo ustanovenie § 250q ods. 1 veta druhá O.s.p. Z uvedeného ustanovenia vyplýva požiadavka na prvostupňový správny súd, aby nebol viazaný skutkovým stavom zisteným správnym

orgánom, tzn. že takýto súdny prieskum nevychádza z kasačného opravnému modelu správneho súdnictva, kedy je skutkový stav zakonzervovaný správnym konaním, ale sa blíži neúplnému apelačnému opravnému systému všeobecného súdnictva.

Treba si však uvedomiť, že nie všetky dôkazy je možné v súdnom prieskume pripustiť, ale iba tie, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu samotného prieskumu. Inak povedané, domáhať sa v súdnom prieskume zmeny zisteného skutkového stavu, alebo celkom iného zistenia skutkového stavu je zo strany navrhovateľa neprípustné.

54. Nutnosť vykonávať dokazovania v uvedenom rozsahu prvostupňovým súdom logicky vyplýva z požiadavky zákonodarcu, aby všeobecný súd vstúpil do pozície správneho odvolacieho orgánu, a takto napomohol urýchliť hľadanie správneho riešenia prejednávanej veci na základe autority súdnej moci.

55. Krajský súd odôvodnil aplikáciu zrušujúceho dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. tým, že (viď bod č. 13) navrhovateľovi 1/ bola odňatá možnosť konať pred správnym orgánom a ten sa až z rozhodnutia odporcu dozvedel, že časť ich pozemku parc. č. X. sa má vydať reštituentom. Takýto dôvod musí Najvyšší označiť ako dôvod, ktorý nie je možné subsumovať pod zrušovací dôvod, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

56. Ďalej krajský súd uviedol, že z preskúmaného rozhodnutia nie je krajskému súdu zrejmá ani výmera ani plocha vydávanej nehnuteľnosti a že ani geometrický plán nebol predložený. Tieto skutočnosti, uvedené krajským súdom, však nereagujú riadne na obsah administratívneho spisu, z ktorého sú zistiteľné, a navyše odporca vo výroku napadnutého rozhodnutia vydávané nehnuteľnosti riadne špecifikoval. Takisto krajský súd mal naznačené pochybnosti o výmere, ploche, resp. absencii geometrického plánu vykonaním dôkazov vyriešiť.

Na základe uvedeného je Najvyšší súd nútený opätovne konštatovať, že krajský súd celkom pochybil, ak za týchto okolností ako zrušovací dôvod uviedol, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

3) Rozpornosť výroku:

57. Je pravdou, že zrušujúci výrok senátu krajského súdu konajúceho v tejto veci síce korešponduje s požiadavkami zakotvenými v 3. hlave (konkrétne ustanovenie § 250q ods. 1 O.s.p.), ale svojou podstatou je nezákonný. Na jednej strane senát zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu podľa zrušujúceho ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. (tzn. že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci), proti ktorému zákonodarca v zmysle ustanovenia § 250s O.s.p. odvolanie pripustil.

Súčasne vo výroku ako ďalšie zrušovacie dôvody uviedol dôvody zakotvené v ustanoveniach písm. c/ (tzn. že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci) a písm. e/ O.s.p. (tzn. že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia).

58. Na tomto mieste musí Najvyšší súd konštatovať, že zákonodarca s prihliadnutím na systematický výklad (výklad vykonaný s dôrazom na zatriedenie právnych noriem do štruktúry právneho predpisu a právneho odvetvia s využitím interných ako aj medziodvetvových väzieb na pochopenie zámyslu zákonodarca) však v konaní podľa 3. hlavy implicitne nepripúšťa kumuláciu zrušovacích dôvodov v zmysle § 250j ods. 2 O.s.p. v skupine podľa písm. a) a b) so skupinou zrušovacích dôvodov označených písm. c), d) a e), lebo aplikácia zrušovacích dôvodov v prvej skupine umožňuje podanie súdneho odvolania (subsidiárne aj § 250j ods. 4 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.), avšak takéto oprávnenie zákonodarca u druhej skupiny zrušovacích dôvodov nepripúšťa.

Napriek týmto skutočnostiam boli účastníci konania a zúčastnené osoby krajským súdom poučené o možnosti podať súdne odvolanie.

Podľa § 250s veta druhá O.s.p. proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

59. Avšak je celkom nelogické, aby krajský súd na jednej strane vo výroku tvrdil, že

- v konaní správneho orgánu zistil tak zásadnú vadu konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (konkrétne § 250j ods. 2 písm. e/), tzn. že hypoteticky spochybnil výsledok procesu (tzn. rozhodnutie) v dôsledku vady konania,
- ale v odôvodnení poukazoval na to, že rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť (konkrétne naznačil pochybnosti nad neobjasnením dôvodov prečo

a v čom vidí odporca kúpno-predajnú zmluvu za zmluvu uzavretú v tiesni a nápadne nevýhodných podmienok),

ale uvedené zistenia (tzn. konkurujúci sa vada v konaní spolu s nepreskúmateľnosťou pre nezrozumiteľnosť) krajskému súdu nebránili, aby následne ďalej rozhodnutie preskúmal a ako ďalší zrušovací dôvod uviedol § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., tzn. že asi zaujíma odlišný právny názor v otázke vydania zastavaného pozemku.

Pritom Najvyšší súd musí poukázať na ďalší zásadný nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu, že tento vôbec k jednotlivým zrušovacím dôvodom (písm. a/, c/ a e/) vôbec neprispôbil svoju argumentáciu v odôvodnení tak, aby bolo z nej zrejmé, ktorá časť odôvodnenia sa týka ktorého zrušovacieho dôvodu.

60. Naopak, ak krajský súd vysloví zrušujúci dôvod podľa písm. e/ (resp. chaoticky podľa d/), tento zrušujúci dôvod zabraňuje krajskému súdu vysloviť aj súčasne zrušujúci dôvod podľa písm. a), ibaže by to štruktúra rozhodnutia výnimočne umožňovala. Avšak krajský súd súčasne spochybnil to, že zúčastnené osoby 1/ a 2/ sú oprávnené osoby v reštitučnom konaní a na druhej strane súčasne spochybnil dôvod, na základe ktorého mala byť uvedená nehnuteľnosť oprávneným osobám vydaná. Takáto kumulácia dôvodov nie je výnimočne umožnená štruktúrou napadnutého rozhodnutia odporcu a ani krajský súd túto kumuláciu neodôvodnil.

4) Oprávnenie host'ujúceho euroadvokáta:

61. Takisto k odvolaniu host'ujúceho euroadvokáta musí Najvyšší súd uviesť, že ho postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol v celosti ako podané na to neoprávnenou osobou. Najvyšší súd na základe písomností predložených JUDr. Vladimírom Kyselákom v súdnom konaní nemá žiadne pochybnosti, že ide o advokáta, ktorý pre podmienky Slovenskej republiky napĺňa znaky euroadvokáta.

Nakoľko menovaný euroadvokát nepredložil v zmysle § 3a ods. 1 Obchodného zákonníka žiadne potvrdenie o zápise do Slovenskej advokátskej komory, Najvyšší súd vylúčil, že JUDr. Vladimír Kyselák je zapísaný do niektorého zo zoznamov Slovenskej advokátskej komory, a z charakteru jeho výkonu advokácie na Slovensku dospel k záveru, že ide o poskytovanie právnych služieb dočasným alebo príležitostným spôsobom. Je preto základným procesným pochybením krajského súdu, že za tejto situácie nepreveril existenciu podmienky povinnej spolupráce podľa § 32 zák. č. 586/2003 Z.z.

Podľa § 30 písm. a) a b) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona

a) euroadvokát je občan členského štátu Európskej únie alebo iného zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, ktorý je oprávnený poskytovať právne služby samostatne na základe profesijného označenia uvedeného v prílohe č. 1,

b) hosťujúci euroadvokát je euroadvokát, ktorý poskytuje právne služby na území Slovenskej republiky dočasne alebo príležitostne.

Podľa § 32 zák. č. 586/2003 Z.z. hosťujúci euroadvokát je pri zastupovaní účastníka konania v konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci a obhajobe obvineného v trestnom konaní povinný spolupracovať s advokátom zapísaným do zoznamu advokátov (ďalej len "spolupracujúci advokát"); inak nie je oprávnený účastníka konania alebo obvineného zastupovať ako advokát. Vzájomnú spoluprácu si advokáti upravia písomnou zmluvou.

V.

62. Všeobecný súd je povinný sledovať predchádzajúcu judikatúru a pri jej kritickom dodržiavaní rozhodovať neskoršie spory. V súvislosti s uvedeným je vhodné citovať relevantnú časť rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžhuv/2/2011 zo dňa 30. mája 2012, ktorý nastavil podmienky pre zrušenie rozhodnutia nižšieho súdu v zmysle písm. f):

„V zmysle citovaného ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. príslušný súd rozhodne vo veci samej tak, že žalobu zamietne, ak zistí, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Záver o súlade postupu a rozhodnutia správneho orgánu so zákonom sa týka rozsahu a z dôvodov, pre ktoré bola žaloba podaná. Procesnému právu účastníka konania vznášať v žalobe námietky nezákonnosti voči postupu a rozhodnutiu správneho orgánu zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok, o vznesených námietkach rozhodnúť a pokiaľ ich nepovažoval za dôvodné, vysvetliť a vyložiť, z akých dôvodov. Ak tak správny súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie nielen vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov – podraditeľných pod vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. – ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v druhej hlave, siedmom oddiele Ústavy SR

(predovšetkým či. 46 ods. 1, či. 48 ods. 2) a v či. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (ďalej aj „Dohovor“; pôrov. 11. ÚS 9/00,1. ÚS 35/01.1. ÚS 26/94. IV. ÚS 156/03).

63. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľov a stanoviska žalovaného, ako aj zúčastnených osôb, a tiež s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 6Sžhuv/2/2011, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), musel napadnutý rozsudok krajského súdu ako arbitrárny a nezákonný zrušiť tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

62. Bude preto úlohou krajského súdu v zmysle hore uvedených záverov znovu vo veci konať a rozhodnúť v súlade so zákonom.

63. O trovách odvolacieho súdneho konania v zmysle § 224 ods. 3 v spojitosti s § 246c ods. 1 O.s.p. rozhodne v novom rozhodnutí o veci.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p. platí, že ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 10. júla 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková